



*Eggerthova papírna v Prášilech, kolem 1920, Muzeum Šumavy*

možnosti poskytovala modernější výroba papíru ze dřeva. Té se ujala například papírna v Radešově na Otavě pod Kašperskými Horami, založená roku 1865 bratry Greifenhagenovými. Byla vybavena brusírnou na dřevinu se čtyřmi brusy a dále stroji na výrobu různých druhů lepenky a balicího papíru. Podobnými podniky se staly papírny v Hamrech u Hojsovy Stráže a ve Františkově u Kvildy.

Papírny v Prášilech našly své prostory v bývalých brusírnách zrcadel, které zde provozoval od konce 18. století majitel panství hrabě Kinský. Během let v Prášilech zůstala jen jedna papírna, kterou však její majitelé – rodina Eggerthova – postupně modernizovali a rozšiřovali tak, že ve čtyřicátých letech 19. století patřil podnik k nejlépe vybaveným na celé Šumavě. V papírně pracovalo tehdy 24 dělníků a dělnic a vyrábělo se zde kolem 800 balíků různých druhů papíru ročně. Výrobky si odnesly řadu ocenění také ze světových výstav v Londýně a Paříži.

Od roku 1922 odebíral ruční papír z Prášil také grafik Josef Váchal. Řada jeho barevných dřevorytů včetně obdivovaného díla „Šumava umírající a romantická“ je vtištěna právě na prášilském papíru. Prášilskou papírnu téměř dokumentaristicky zvětčila v cyklu barevných dřevorytů Váchalova družka a žačka Anna Macková.

Papírna v Prášilech vyhořela do základů v roce 1933 a nebyla už obnovena. Dějinám pootavských papíren se průkopnický věnoval známý český historik papíru a papírenství František Zuman (1870–1955).